

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3

A development of computer-assisted instruction Thai strand of parts of speech for students at Ban Nongbong school, Loei primary educational service area office 3

พิมพ์พรรณ อรัญมิตร¹ พรสวรรค์ ศิริภักญานาภรณ์²

บทคัดย่อ

รายงานการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบงอำเภอภูเรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 14 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ชนิดของคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test แบบ Dependent ผลการวิจัย พบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 90.46/86.89$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชนิดของคำ

Abstract

The purposes of this research were :1) to develop of computer-assisted instruction Thai strand of part of speech for students at Ban Nongbong school, Loei primary education service area office 3. 2) to

¹ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

compare the learning achievement. 3) to study satisfaction. The samples were 14 grade 5 students in Ban Nongbong school, Loei primary education service area office 3 by purposive selection. The research tools were computer-assisted instruction thai strand of part of speech, tests and questionnaires. Analyzed data was by using a computer program in order to calculate percentage, mean, standard deviation, t-test Dependent

The findings were :

1. The computer-assisted instruction thai strand of part of speech for students at Ban Nongbong school, Loei primary education service area office 3 had its efficiency at 90.46/86.89, both of which are higher than 80/80 as set in the first place.
2. The achievement of posttest was higher than pretest, it was significantly at .01
3. The students had their satisfaction in learning at the highest level.

Keywords: computer-assisted instruction, part of speech

ความเป็นมาของปัญหา

นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็น สังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge-based society) ให้คนไทยได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา เน้นพลังความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนิสัยรักการอ่าน การจัดให้มีแหล่ง เรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ประเภทต่างๆ อย่างทั่วถึง การศึกษา ต้องยึดหลักว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ 2545) ดังปรากฏชัดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 ได้กล่าวถึงการนำเทคโนโลยี ทางการศึกษาเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนว่ารัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอีกทั้งให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีความรู้

ความสามารถและทักษะในการใช้งานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ (กิดานันท์ มลิทอง, 2548)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติที่แสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ของคนในชาติที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน นคู่กับชาติไทย ภาษาไทยมีวิวัฒนาการต่อเนื่องมานับพันปีและมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าของชาติ คนไทยมีอักษรของชาติไทยใช้ในการติดต่อ การบันทึกเรื่องราวการเรียนรู้ การดำเนิน ชีวิตในสังคม ฯลฯ ภาษาไทยจึงมีความสำคัญจำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะ เพื่อใช้ติดต่อระหว่างคนไทยหรือชนชาติอื่นที่รู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545) ดังนั้น วิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาที่สำคัญที่สุดสำหรับคนไทยที่จะต้องเอาใจใส่ หมั่นฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้สามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว นอกจากจะใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารแล้วยังต้องใช้ภาษาไทยในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ อีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยควรมุ่งให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษา

อันเหมาะสมกับแต่ละบุคคล และให้ผู้เรียนรู้จักใช้ภาษาตามลักษณะของคำได้ถูกต้องและเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักทดสอบทางการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3, 2553) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการสอบ O-NET ทั่วประเทศในปีการศึกษา 2552 ผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.58 และ 35.35 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้ อาจมีปัจจัยหลายประการที่เป็นเหตุให้การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งเกิดจากวิธีการสอนของครูที่ไม่เหมาะสมกับวัย และไม่ตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน (บันลือ พฤษวัฒน์, 2542) ครูให้ความสำคัญแก่นักเรียนน้อยมาก ไม่สนใจความต้องการของผู้เรียน เพียงแต่เตรียมเนื้อหาที่จะสอน นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (รุ่ง แก้วแดง , 2541) ฉะนั้น การศึกษาจึงทำให้คนเกิดทุกข์ (ประเวศ วะสี 2542)

นโยบายและแผนการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดมาตรการที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นไปได้ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน เพื่อที่จะทำให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ในมาตรการที่ 1 ได้กำหนดแนวทางในการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ว่า เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านสติปัญญา ความเข้าใจ ความถนัด และอื่น ๆ วิธีการเรียนก็อาจจะแตกต่างกันไปจากเพื่อน ในระบบชั้นเรียน บางส่วนอาจเรียนด้วยตนเองโดยใช้สื่อทางการเรียนที่แตกต่างกัน เช่น เรียนด้วยระบบ

แบบเรียนด้วยตนเอง หรือระบบ การโต้ตอบ โดยใช้สื่อโทรคมนาคม(Interactive learning) เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ , 2542) จะเห็นได้ว่า เป้าหมายสูงสุด ของการเรียนการสอนก็คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่การเรียนการสอนจะบรรลุเป้าหมายได้ ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนซึ่งแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทั้งด้านสมรรถภาพ ทางสมอง ความแตกต่างในอัตราการเรียนรู้ วิธีการเรียนหรือแม้แต่ความสนใจและความต้องการด้านการเรียน

เป็นที่ยอมรับกันว่าความแตกต่างในตัวผู้เรียนนั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก จากปัญหานี้ทำให้นักการศึกษาคิดค้นทดลองและพัฒนาการเรียนการสอนขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลดีที่สุดภายใต้เงื่อนไขของเวลาและการลงทุนที่ไม่มากนัก ขณะเดียวกันก็สามารถตรวจสอบผลได้ ความพยายามที่จะจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลมีมานานแล้ว ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของสกินเนอร์ (Skinner, 1954 อ้างถึงใน ธวัช วันชูชาติ, 2546) ซึ่งได้เสนอนวัตกรรม การสอนในรูปแบบของเครื่องช่วยสอนหรือบทเรียนสำเร็จรูป และนักการศึกษายอมรับว่ามีข้อดีหลายประการ กล่าวคือ นอกจากเป็น การเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนแล้วยังเป็นการสอนที่ช่วยขยายแนวคิดในการจัดการเรียนแบบเอกัตบุคคล อีกด้วย(Individualized and personalized learning) ทั้งยังสามารถขยายแหล่งการใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่ที่ผู้สอนเท่านั้น นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนได้ตามกำลังความสามารถโดยไม่ต้องรอซึ่งกันและกัน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมอย่างจริงจัง ซึ่งนักการศึกษาเชื่อว่าการที่ผู้เรียนได้ลงมือทำ

กิจกรรมการเรียนรู้เอง จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์มีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร และมีการประยุกต์ใช้งานอย่างกว้างขวาง ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในวงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ชนิดหนึ่งที่มีความสามารถช่วยทางการเรียนรู้หากมีการนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง จัดว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่กำลังได้รับความสนใจจากนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา คอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังเป็นตัวกระตุ้นในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งจากความแปลกใหม่ ความสามารถในการสร้างภาพ สี และเสียงที่สร้างความสนใจของผู้เรียนให้อยากเรียน และสนองต่อการเรียนของบุคคล เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง โดยไม่ต้องรอหรือเร่งตามเพื่อน สามารถวัดผลการเรียนของผู้เรียนและทราบผลทันทีเมื่อเรียนจบ ให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียนได้รวดเร็ว ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ (ธิดา วิสาขม , 2548) เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะทำให้การเรียนการสอนมีปฏิสัมพันธ์กันได้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับ การเรียนปกติ นอกจากนั้นคอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ทันที ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้แก่ผู้เรียนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตน ซึ่งทำให้สามารถแก้ปัญหาในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ทิพวรรณ เดชสงค์ (2551) ดังนั้นการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนจึงเป็นความหวังประการหนึ่งของนักการศึกษาทั้งหลาย ที่จะนำเอาศักยภาพของคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ ในการ

แก้ปัญหาความแตกต่างในตัวผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม

จากหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานวิจัยทางด้านคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์ ช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยนั้น มีผล การวิจัยเกี่ยวกับการสอนเสริมหลักภาษาไทยของ ลำยอง แดงกุลวานิช (2540) ที่พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาหลักภาษาไทยและผู้เรียนมีความเห็นว่า การเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้เขากล้าตอบคำถามโดยไม่ต้องกลัวผิด ไม่ต้องกลัวว่าจะอายเพื่อนเมื่อตอบผิด และสามารถทบทวนบทเรียนจนพอใจ นอกจากผลการวิจัยที่กล่าวแล้ว ชูติมา ปัทมพิงษ์ (2539) ยังพบว่า การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สอนแต่งคำประพันธ์ ร้อยกรอง ประสบความสำเร็จในการสอน คือช่วยให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ได้ทั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน อีกทั้งผลการศึกษาของจรรยา บุญปลั่ง (2541) ยังพบว่าการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้คะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวโดยรวม การเรียนจากบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่ว่าจะเป็นรายวิชาใดก็ตาม ผลเฉลี่ยคะแนนของผู้เรียนหลังเรียนจะสูงขึ้นกว่า ก่อนเรียนเป็นส่วนใหญ่ จากข้อค้นพบดังกล่าวสรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการสอนที่มีศักยภาพสูง ช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูภาษาไทยจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และการเชื่อมโยงหรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากการที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 พบว่า ในการจัดการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนค่อนข้างต่ำโดยเฉพาะในเรื่องชนิดของคำ นักเรียนไม่สามารถบอกชนิดของคำและจำแนกคำตามชนิดได้ เมื่อศึกษาสาเหตุ พบว่านักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากขาดสื่อการเรียนในวิชาภาษาไทยที่สามารถถ่ายทอดให้นักเรียนเข้าใจองค์ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องชนิดของคำ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ดังนั้น เพื่อปรับปรุงแก้ไข การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จึงเป็นหน้าที่ของครูภาษาไทยที่ต้องหาวิธีการพัฒนารูปแบบและสื่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสมและสอดคล้อง กับศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน

โรงเรียนบ้านหนองบง อำเภอกุฉินารายณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ได้รับงบประมาณในเรื่องการจัดหาและจัดซื้อสื่อการเรียนน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ในด้านสื่อคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี โรงเรียนบ้านหนองบงได้รับบริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่มีสภาพดีจากหน่วยงานเอกชน องค์กรในชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน สามารถใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ จำนวน 20 เครื่อง จากการศึกษาค้นคว้าความต้องการสื่อการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบงชอบเรียนโดยสื่อคอมพิวเตอร์เป็นอันดับแรก นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้าจากสื่อคอมพิวเตอร์มาก อีกทั้งจากการประชุมผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีความเห็น

ตรงกันว่า นักเรียนมีความสนใจในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์มากกว่าสื่อชนิดอื่น จากสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พบในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบง ตลอดจนบทบาทที่สำคัญของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับ นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม และมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design)

วิธีดำเนินการ

1. เลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม
2. ทดสอบก่อนการทดลอง
3. ทำการทดลองจัดกระทำให้กับกลุ่มตัวอย่าง
4. ทดสอบหลังการทดลอง

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบง อำเภอกุเวร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่อง คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นครูผู้สอนนักเรียน กลุ่ม

ตัวอย่าง ได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียน บ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 3 ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลผลการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

4.1 นักเรียนศึกษาคำแนะนำการใช้บทเรียน

4.2 นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนเรียน

4.3 นักเรียนศึกษาบทเรียนตามลำดับเรื่อง เมื่อศึกษาจบแต่ละเรื่อง นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

4.4 นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหลังเรียน

4.5 นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ตามเกณฑ์ 80/80

5.2 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ด้วยการหาค่าที (t-test Dependent)

5.3 วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของ

นักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 3 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต3

N=30	คะแนน	ผลสัมฤทธิ์
	กระบวนการ (E_1)	หลังเรียน (E_2)
	(51)	(30)
รวม	1384	782
$\bar{X}$	46.13	26.07
%	90.46	86.89

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้าน หนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต3 คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.46 ($E_1 = 90.46$) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.89 ($E_2 = 86.89$) หรือ $E_1/E_2 = 90.46/86.89$

2. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของ คำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต3 ด้วยการหาค่าที่ (t-test Dependent)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต3

การสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P - values
ก่อนเรียน	14	15.71	2.30	17.51	.00
หลังเรียน	14	25.36	1.34		

**p< .01 t.01 df = 13 ค่าที่จากตาราง 2.650

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบงสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 พบว่า ก่อนเรียน ($\bar{X} = 15.71$ S.D. = 2.30) หลังเรียน ($\bar{X} = 25.36$ S.D. = 1.34) ค่าที่ 17.51 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับ นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต3 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เทียบกับเกณฑ์ ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับ นักเรียนโรงเรียน บ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต3

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความ พึง พอใจ
1	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้เรียนได้สะดวกและรวดเร็วกว่าการเรียนรู้ปกติ	4.36	0.74	มาก
2	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน	4.36	0.84	มาก
3	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถใช้เรียนได้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา	4.14	0.86	มาก
4	เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วไม่เครียด	4.21	0.80	มาก
5	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่	4.57	0.51	มากที่สุด
6	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มมากขึ้น	4.79	0.43	มากที่สุด
7	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเดินทางและย้อนกลับเพื่อดูและศึกษาได้	4.79	0.43	มากที่สุด
8	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ	4.57	0.51	มากที่สุด
9	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรเรียนทุกระดับชั้น	4.64	0.50	มากที่สุด
10	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสอนแทนครูได้	4.86	0.36	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.53	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียน

บ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$ S.D.= 0.15) ผลการประเมินรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยข้อ 10 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสอนแทนครูได้ มีความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.86$ S.D.= 0.36) รองลงมาได้แก่ ข้อ 6 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มมากขึ้น และ ข้อ 7 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเดินทางและย้อนกลับเพื่อดูและศึกษาได้ ($\bar{X} = 4.79$ S.D.= 0.43) ส่วนข้อ 3 คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถใช้เรียนได้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา มีความพึงพอใจต่ำสุด ($\bar{X} = 4.14$ S.D.= 0.86)

อภิปรายผล

จากการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง ชนิดของคำ สำหรับ นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 3 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2=90.46/86.89$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการศึกษาขั้นตอนการสร้างและได้พัฒนาอย่างเป็นระบบ คือ มีการศึกษาเนื้อหาและวิเคราะห์เนื้อหาอีกทั้งยังได้รับการตรวจสอบและเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างดี ทำให้การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความชัดเจน รวมไปถึงได้มีกา รดำเนินการทดลองตามกระบวนการวิจัย ซึ่งการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่

กลุ่มตัวอย่างก่อน ทำให้รู้ข้อบกพร่องที่ผู้เรียนประสบ ปัญหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยสามารถ นำไปพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้น จึงทำให้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพุทธรชาติจินนุญา (2541) ได้ทดลองใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชา ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ได้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชา ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 83.41/82.44 และยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของธิดา วิสาพรม(2548) ได้ศึกษาการพัฒนา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การจำแนกคำใน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการ จำแนกคำ ในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.60/86.23 และสอดคล้อง กับ ลลิตา ผาไชย (2549) ได้วิจัยการพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอน เรื่อง คำไทย สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.83/81.75 อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ อาริรัตน์ ประโยชน์มี (2551) ได้วิจัย การพัฒนา บทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสอนแบบนิรนัยกับแบบอุปนัย พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์โดยวิธีสอนแบบนิรนัย มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 85.71/83.57 บทเรียนคอมพิวเตอร์ โดยวิธีสอนแบบอุปนัย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.67/84.58

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนรู้ด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ เป็นการเรียนจากสื่อที่ตรงกับ ความสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ที่ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งนักเรียน แต่ละคน มี ความสามารถในการเรียนรู้เร็วช้าแตกต่างกัน ดังนั้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ จึงช่วยให้ให้นักเรียนรู้สึกพอใจ และไม่เกิดความรู้สึกกดดันระหว่างเรียน เมื่อเรียนไม่ทัน เพื่อน นักเรียนสามารถย้อนกลับไปเรียนใหม่ได้ จึงทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเครียดในระหว่างเรียน อีกทั้งบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นบทเรียนที่มี ประสิทธิภาพสูง ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนให้ความ สนใจ สนุกและตื่นตัวกับการเรียนรู้และเมื่อนักเรียนทำ แบบฝึกหัดผิดหลายครั้งก็ไม่ต้องอายใครเพราะเรียนอยู่คน เดียว นักเรียน มีความสุขในการเรียน ทำให้ช่วยเพิ่ม ศักยภาพในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น จึงสามารถ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ พุทธรชาติ จินนุญา (2541) ได้ทดลองใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การ เขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน และทั้งยังสอดคล้องกับ ธิดา วิสาพรม (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การจำแนกคำใน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การจำแนกคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังคงสอดคล้องกับ นพรัตน์ นาควรรักษ์ (2548) ได้ศึกษาการสลับบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจ ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอนเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ชัดเจนเข้าใจง่าย ช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาไทยอย่างมี ความสุข อีกทั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นบทเรียน ที่ต้องใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอบทเรียน ซึ่งจาก การสำรวจความต้องการสื่อของนักเรียน พบว่า สื่อคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษ อยู่แล้ว บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นบทเรียน ที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเข้าใจและมีความสุข บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคำแนะนำการเรียนอย่างเป็น ขั้นตอนและชัดเจนนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ อีกทั้ง เนื้อหาที่เริ่มจากง่ายไปหายาก กระตุ้นให้นักเรียนอยาก เรียนรู้ในขั้นต่อไปเรื่อย ๆ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหา นักเรียนก็สามารถย้อนกลับไปทบทวนเนื้อหาในส่วนที่ไม่ เข้าใจใหม่ได้ นักเรียนจึงเกิดความมั่นใจในการเรียนเกิด ความเพลิดเพลินในขณะปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนเกิด ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความพึง พอใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของพุทธชาติ จินันทุยา (2541) ได้ทดลองใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชา ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อบทเรียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.44 มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน และยังคงสอดคล้องกับ มยุรีศิริคณะ (2547) ได้ วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนใน การเรียนและความพึงพอใจ ในการเรียนแบบร่วมมือด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง รามเกียรติ์และ คำราชาศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำที่เรียนแบบร่วมมือด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ มี ความพึงพอใจต่อวิธีเรียนแบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ลัญญา ผาบไชย (2549) ได้วิจัยการพัฒนา บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทย สำหรับนักเรียนช่วง ชั้นที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ เรียนหลักภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทย อยู่ในระดับพอใจมาก

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระ ะ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 3 มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 90.46/86.89$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต3 เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพควรได้มีการนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนต่อไป

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต3 เป็นสื่อที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรมีการเผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่นได้นำไปใช้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ต่อไป

3. ในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต3 ควรให้นักเรียนมีเวลาในการศึกษาอย่างเต็มที่และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกลุ่มนักเรียนซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในกาทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายผล การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ให้กับครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก

3. ควรมีการศึกษาความคงทนของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กิดานันท์ มลิทอง. (2548). **เทคโนโลยีและการสื่อสาร**

เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.

จรรยา บุญปลั่ง . (2541). **การพัฒนารูปแบบเรียน**

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น . วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชุติมา ปัสโชติพงษ์ . (กรกฎาคม – กันยายน 2539).

“คอมพิวเตอร์ช่วยการสอนที่สวนกุหลาบวิทยาลัย” **สารสถาบันภาษาไทย3 : 78–86.**

ทิพวรรณ เดชสงค์ . (2551). **การพัฒนาบทเรียน**

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง โครงสร้างอะตอม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ธวัช วันชูชาติ . (2546). **การพัฒนาบทเรียน**

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การจำแนกคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏนครสวรรค์

ธิดา วิสาพรม . (2548). **การพัฒนาบทเรียน**

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การจำแนกคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

- นพรัตน์ นาคหรั่ง . (2548). **การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่4.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- บันลือ พฤษวัน (2542). **อุปเทศการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการสอน** . กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- ประเวศ วะสี. (2539). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร.** เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการดำเนินงานโดยภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร ครั้งที่1/2539. วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 2539 ณ ห้องประชุมวิชาการ ชั้น6 กระทรวงศึกษาธิการ
- พุทธชาติ จินันทุยา. (2541). **การทดลองใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** อุดรดิตต์: สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฉะเชิงเทรา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรดิตต์
- มยุรี ศรีคะณย์. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาไทย เรื่องรามเกียรติ์และคำราชาศัพท์ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รุ่ง แก้วแดง. (2541). **ปฏิวัติการศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ: มติชน

- ลัญจิกา ผาปไชย . (2549). **การพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- ลำยอง แดงกุลวานิช. (2540). **ผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนเสริมหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี.** วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิชากร, กรม. (2545). **เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).
- ศึกษาธิการ กระทรวง (2542). **นโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
- ศึกษาธิการ,กระทรวง (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- อารีรัตน์ ประโยชน์มี. (2551). **การพัฒนบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิด ของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่6 โดยวิธีสอนแบบนิรนัยกับแบบอุปนัย .** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม